

ønskeligt, og jeg vil meget haabe, at den højtærede Minister vil gøre Brug af denne Ret. Udvalgets Flertal har netop i Betænkningen henvist ham dertil. Jeg maa maaske oplæse et Par Linier af Betænkningen. Det hedder der: „Det bør særlig betones, at Lovforslagets Sætser ere Minima, ikke Normer. De ville ikke hindre, at naar de nu foreslaaede Forhøjelser ere blevne fordøjede af Befolkningen, man da senere lempelig vil kunne gaa videre, om det bliver nødvendigt“. Jeg vil, som sagt, meget tilraade den højtærede Minister at benytte den Ret, som der her er givet ham Anvisning paa. Nu ser jeg godt i det Bilag, der er vedføjet Betænkningen, at Generaldirektoratet eller maaske rettere Generaldirektøren nærer Frygt for at faa Taksterne forhøjede, idet det særlig gøres gjældende, at naar Taksterne for de lange Rejser blive forhøjede, vil der sandsynligvis blive Nedgang i Persontrafikken, men jeg tror, at det er et stort Fejlsyn, og i Skrivelsen fra Generaldirektoratet savner man alt Bevis for, hvad der her er fremført. For det første tror jeg slet ikke, at Persontrafikken vil blive mindre, fordi Taksterne paa de lange Afstande blive rimeligt forhøjede, men selv om saa skulde ske, ser jeg ikke, at der var nogen stor Ulykke deri. Det kan ikke være vor Opgave her at sætte Præmie paa at køre med Togene. Hvis Persontrafikken ved en Forhøjelse af Taksterne skulde blive indskrænket, mener jeg, at det følger ganske af sig selv, at saa ville Udgifterne ogsaa blive mindre. Vi maa selvfølgelig da inddrage de Tog, der ere for mange. Man har ogsaa et godt Bevis derfor, naar der i Anmærkningerne slaas til Lyd for, at Persontrafikken paa de lange Afstande er stegen fra 250,000 til henved 600,000 i de sidste 4—5 Aar. Da man kørte med de faa Personer, havde man et Nettooverskud paa over 3 Millioner, medens man har Underskud nu, da man kører med de mange. Det er et Bevis paa Misforholdet mellem Priserne for Kørselen og de Udgifter, den forarsager, og det maa rettes. Vi køre allerede nu med alt for mange Tog. Jeg har gjort en Del Rejser ud til Klampenborg, og som Regel har der kun været 2 eller 3 i Kuppet, ja, mange Gange har jeg været ganske alene. Det er et Bevis for, at der gaar flere Tog, end der behøves. Trafikken kunde magelig besørges med et mindre Antal, og det er da uklogt at sætte saa mange Tog i Gang. Jeg haaber, som sagt, at Ministeren vil gøre Brug af sin Ret til lidt efter lidt at forhøje Taksterne.

Banerne bør drives forretningsmæssigt, saa at de ikke blot give Dækning, men ogsaa et Overskud, svarende til den Kapital, der staa i dem. Thi ellers gøres der Uret mod alle dem, der ikke benytte Togene. De maa ved deres faste Skatter, direkte og indirekte, betale Renten af de Summer, vi have laant i Udlandet til at bygge Banerne for, og for Driften af dem.

Jeg har endnu et Par Bemærkninger at gøre til et Par Ændringsforslag. Det første under Nr. 12 er stillet af et Flertal og gaar ud paa at forhøje Prisen for Kort mellem to Stationer yderligere med 5 pCt. Regeringen har foreslaaet en Forhøjelse af 25 pCt., Udvalget foreslaar nu en Forhøjelse af 30 pCt. Ærede Medlemmer ville erindre, at der ved 1ste Behandling var megen Tale om disse Kort, det betonedes stærkt, at de vare alt for billige. Kommissionen har foreslaaet en langt større Forøgelse, og jeg er overbevist om, at dens Flertal ikke er gaaet for vidt. Udvalgets Flertal har ment det rettest at gaa en Mellemvej, og da det er en Forhøjelse af Regeringens Forslag, betragter jeg det selvfølgelig som et Fremskridt og vil stemme for det.

Ændringsforslag Nr. 14 er stillet af et Mindretal og gaar ud paa ikke at forhøje Taksten for Kreaturbefordring. Vi have nu hørt det ærede Medlem for Assens (Berntsen), og jeg skal gerne indrømme, at det i mange Henseender er tiltalende for mig. Jeg er selv Landmand og har derfor Interesse i, at Kreaturtaksten bliver saa lav som mulig, men dog kan jeg ikke anbefale denne Ændring og det af to Grunde. For det første har det praktisk liden eller slet ingen Betydning. Hele Forhøjelsen andrager paa 60 Km. 26 Øre for en Hest, 18 Øre for et Kreatur og 14 Øre for et Svin, og det spiller jo ingen Rolle. Dernæst ønsker jeg ikke, at vi Landmænd skulle have en Særstilling, det er ikke en Særstilling, vi forlange, men Ligestilling. Derfor kan jeg ikke tilraade denne Ændring, men vil stemme imod den.

Rosleff: Da vi i 1896 vedtog en Takstlov, var jeg med til at stemme for Returbilletternes Afskaffelse. Det kunde derfor synes noget underligt, naar jeg nu er med til at anbefale at indføre dem paa ny. Der er fra forskellig Side udtalt stærk Misbilligelse med en Genindførelse af Returbilletterne, og navnlig det ærede Medlem for Sorø (Poul Christensen) angreb det stærkt. Naar jeg er gaaet med